

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10Csp/76/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619202521
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2019:5619202521.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu Všeobecná úverová banka, a. s., so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy 1, IČO: 31 320 155, zastúpeného splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária Gallo, s. r. o., so sídlom v Martine, Jilemnického 4012/30, IČO: 36 715 352, proti žalovanej S. T., nar. X. X. XXXX, trvale bytom X. G., Y. XXX/XXX, v spore o zaplatenie 924,68 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 914,96 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 914,96 eura od 30. 1. 2017 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa žaloba zamietá.

Žalobcovi sa priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 98 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 3. 9. 2019, sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia 924,68 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 30. 1. 2017 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania, právnym dôvodom splnenia záväzkov zo zmluvy o pôžičke číslo 6153490, uzatvorenej medzi žalovanou a obchodnou spoločnosťou Consumer Finance Holding a. s. dňa 7. 8. 2013, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 1200 eur. Žalovaná sa zaviazala poskytnutú pôžičku splatiť v 72 mesačných splátkach po 34,63 eura. Doposiaľ uhradila 1266,21 eura. Keďže žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, dňa 26. 11. 2016 ju upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti úveru a dňa 24. 1. 2017 jej oznámil, že 19. 1. 2017 celý úver zosplatnil. Žalovaná suma predstavuje rozdiel medzi sumou, ktorú mala žalovaná zaplatiť ku dňu podania žaloby, vo výške 2181,17 eura a nákladov na vymáhanie pohľadávky vo výške 9,72 eura a sumou vykonaných úhrad 1266,21 eura.

1. Žalovaná nevyužila svoje procesné právo v zmysle § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku a ku podanej žalobe sa nevyjadrila, hoci bola na vyjadrenie ku žalobe vyzvaná uznesením zo dňa 25. 10. 2019, ktoré prevzala, spolu s podanou žalobou, dňa 5. 11. 2019.

2. Podľa § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

3. Podľa § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a

na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

4. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd na prejednanie sporu pojednávanie nenariaďoval, keďže v spore išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán neboli sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1000 eur. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené oznámením zo dňa 21. 11. 2019, vyveseným na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu dňa 22. 11. 2019, zveseným dňa 3. 12. 2019, teda najmenej päť dní pred vyhlásením rozsudku.

5. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, súd zistil nasledovný skutkový stav:

6. Na základe projektu rozdelenia zlúčením, uzavretého dňa 11. 12. 2017 medzi spoločnosťami Consumer Finance Holding, a. s., Všeobecnou úverovou bankou, a. s. a VÚB Leasing, a. s. došlo k zániku obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s. bez likvidácie jej rozdelením a zlúčením so spoločnosťami E. Ú. J., a. s. a E.Ú. Leasing, a. s., pričom, s výnimkou práv a povinností vyplývajúcich z produktov QCar a Triangel, sa jej právnym nástupcom stala E. Ú. J., a. s.

7. Obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a. s. ako veriteľ a žalovaná ako dlžník, uzatvorili dňa 7. 8. 2013 zmluvu o poskytnutí pôžičky číslo 1058914, v ktorej si dojednali poskytnutie pôžičky vo výške 1200 eur. Žalovaná sa zaviazala pôžičku splatiť v 72 mesačných splátkach vo výške 34,63 eura, splatných k 20. dňu príslušného kalendárneho mesiaca, s termínom konečnej splatnosti úveru 8/2019. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 31,99 %, ročná úroková sadzba 32 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 26,38 %, celková čiastka na úhradu 2493,36 eura. V článku 8. 4 zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že veriteľ má právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky v prípade, ak je dlžník v omeškaní so zaplatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a na uplatnenie tohto práva dlžníka upozornil 15 dní vopred. Podľa prehľadu splátok a úhrad, žalovaná zaplatila právnomu predchodcovi žalobcu spolu 1266,21 eura, z toho po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru 120 eur. Dňa 26. 11. 2016 vyzval veriteľ žalovanú na úhradu omeškaných splátok vo výške 204,36 eura a upozornil ju na možnosť zosplatenia celého úveru. Žalovaná predžalobnú upomienku prevzala dňa 8. 12. 2016. Dňa 24. 1. 2017 veriteľ oznámil žalovanej, že dlh z úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu a vyzval ju na úhradu dlžnej sumy 1035,48 eura.

8. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

9. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

10. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, t. j. k 7. 8. 2013 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

13. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver

a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

14. Podľa § 9 ods. 1 prvá veta zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

15. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

16. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

18. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba R. Q. J. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

19. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanej žalobe čiastočne vyhovel, nakoľko mal preukázanú jej čiastočnú dôvodnosť. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, mal súd preukázané a medzi stranami sporu nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu (Consumer Finance Holding a. s.) a žalovaná uzatvorili zmluvu o pôžičke, na základe ktorej bola poskytnutá žalovanej pôžička, ktorú sa zaviazala, spolu s dojednaným úrokom, vrátiť v mesačných splátkach. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom (keďže právny predchodca žalobcu konal pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná, naopak, pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu podnikateľskej činnosti, čo vyplýva najmä z označenia žalovanej v zmluve), sa jednalo o spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom na charakter a obsah zmluvy, sa jednalo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, nakoľko predmetom zmluvy bol záväzok veriteľa poskytnúť spotrebiteľovi - žalovanej spotrebiteľský úver a spotrebiteľ - žalovaná sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Zmluva obsahovala všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákonného ustanovenia § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Keďže žalovaná si svoju povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnila, čo nebolo medzi stranami sporu sporné, uplatnil si právny predchodca žalobcu právo žiadať zaplatenie celého úveru. Oprávnenie veriteľa žiadať splatenie celého úveru v prípade omeškania s úhradou splátky v zmysle zákonného ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka bolo dojednané v článku 8.4 zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaná bola na možnosť uplatnenia práva na splatenie celého úveru upozornená 15 dní vopred, v súlade so zákonným ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. K splatnosti úveru potom došlo dňa 27. 1. 2017, prihládajúc k dátumu oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru (24. 1. 2017) a obvyklej dĺžke poštovej prepravy (3 dni), dňom doručenia oznámenia žalovanej. Povinnosťou dlžníka zo zmluvy o úvere je vrátiť poskytnutý úver a zaplatiť dojednaný úrok. Súd preto uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 914,96 eura. Z prehľadu splátok a úhrad bolo preukázané, že žalovaná zaplatila právnemu predchodcovi žalobcu spolu 1266,21 eura, čo predstavuje splátky splatné od septembra 2013 do augusta 2016 a časť splátky splatnej v septembri 2016 vo výške 19,53 eura. Nezaplatená preto zostala časť splátky splatnej v septembri 2016 vo výške 15,10 eura a splátky úveru splatné od októbra 2016 do predčasnej splatnosti úveru, t. j. do januára 2017, čo činí 4 x 34,63 eura, spolu 153,62 eura a istina úveru, ktorá sa stala splatnou v dôsledku uplatnenia práva veriteľa na splatenie celého úveru, vo výške 813,13 eura (istina zo splátok úveru splatných od februára 2017 do augusta 2019, spolu 31 splátok po 26,23 eura, keďže pri výške dojednaného úroku 32 % ročne pripadlo zo splátky na istinu 26,23 eura a na úrok 8,40 eura). Súd však bol v spore viazaný žalobným návrhom a nemohol rozhodnúť nad rámec uplatnený žalobcom v podanej žalobe. Preto uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi dôvodom splatenia úveru, spolu s úrokom, sumu 914,96 eura.

20. Nakoľko žalovaná sa dostala s plnením svojho peňažného záväzku do omeškania, prislúchalo žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Súd priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške uplatnenej v žalobe, t. j. 5 % ročne, ktoré boli v súlade s výškou úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov, odo dňa uplatneného v žalobe, t. j. od 30. 1. 2017, nakoľko žalovaná sa dostala do omeškania s plnením dlhu dňom nasledujúcim pod predčasnej splatnosti úveru, t. j. 28. 1. 2017 (keďže súd nemohol rozhodnúť nad rámec uplatnený v žalobe), do zaplatenia, zo sumy 914,96 eura. Žalobcovi prislúchali úroky z omeškania len z dlžnej istiny, nakoľko Občiansky zákonník neumožňuje priznať príslušenstvo z príslušenstva, teda úroky z omeškania z úrokov (uvedený právny názor bol judikovaný napr. v rozsudkoch Krajského súdu v Žiline zo dňa 24. 8. 2016, sp. zn. 10Co/111/2016, zo dňa 27. 6. 2018, sp. zn. 6Co/143/2018, zo dňa 26. 9. 2018, sp. zn. 7Co/170/2018). Ku dňu 30. 1. 2017, od ktorého si žalobca uplatnil úroky z omeškania, predstavovala dlžná istina 1044,75 eura (zosplatená istina v sume 813,13 eura + zostatok istiny z nezaplatenej splátky splatnej v septembri 2016 v sume 6,70 eura + istina z nezaplatených splátok splatných od októbra 2016 do januára 2017 v sume 104,92 eura + 120 eur, ktoré boli uhradené až po dni 30. 1. 2017). Súd však nemohol rozhodnúť nad rámec uplatnený žalobou.

21. Súd žalobu v časti uplatnených nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky vo výške 9,72 eura, spolu s prislúchajúcim úrokom z omeškania, zamietol nakoľko žalobca nepreukázal dôvodnosť uvedeného nároku. Žalobca v žalobe dostatočným spôsobom nešpecifikoval, aké konkrétne náklady si voči žalovanej uplatňuje a z ktorých konkrétnych čiastkových nárokov pozostávajú. Žalobca v žalobe poukázal na zákonné ustanovenie § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ktoré má predstavovať právny základ uvedeného nároku. Zákonné ustanovenie § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka síce určuje, že príslušenstvom pohľadávky sú aj náklady spojené s jej uplatnením, to však neznamená, že ich možno v súdnom konaní bez ich konkretizácie, presnej špecifikácie a relevantného preukázania priznať.

22. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

23. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

24. V súlade so zákonným ustanovením § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd priznal v spore úspešnejšiemu žalobcovi pomernú časť náhrady trov konania. Úspech žalobcu v konaní predstavoval 914,96 eura, čo v percentuálnom vyjadrení činí 99 %, jeho neúspech 9,72 eura, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje 1 %. Pomer úspechu a neúspechu žalobcu potom predstavoval 98 % (99 % - 1 %). Súd preto priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 98 %. V súlade s ustanovením § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.